

senets Konto, væsentlig til Anlæg af Veje, forbrugt 31,720 Kr. 26 Øre, og Sygekasserne paa Færøerne har i de sidste 3 Aar modtaget 17,491 Kr. 47 Øre. Desuden er der ogsaa tilflydt Færøerne Beløb — hvor store, ved jeg ikke — til Ulykkesforsikringen, som er meget omfattende deroppe og navnlig har en meget væsentlig Interesse for Fiskerne, og endvidere vil rimeligvis i den nærmeste Fremtid Enkeloven blive sat i Kraft deroppe, saa at der vil tilflyde den fattige Befolkning yderligere Beløb.

Selvstyrebevægelsen er i sit Udspring ren politisk. Det er ikke nogen national Bevægelse, men den bruger nationale Vaaben, og det synes jeg er det mindst fine ved den. Selvstyrebevægelsen er, som sagt, ren politisk. Jeg ved ikke, om man kan kalde den en Bevægelse af Klasse mod Klasse, men den er dog en Bevægelse fra en vis Klasses Side, som søger at tilrive sig Magten paa Færøerne. Hvad de siden vil bruge den Magt til, er de uenige om, men at de vil tilrive sig Magten, derom er der ingen Tvivl. Og dersom de kunde sige, at deres Kamp var af politisk Art, var der naturligvis mindre for os at sige dertil, men de skjuler det under et nationalt Dække. Der tales fra Selvstyrepartiets Side stadig om de nationale Værdier, der ligger paa Færøerne, og som det gælder om at vogte og yderligere at udvikle o. s. v., men det virkelige Forhold er, at Sambandspartiet er lige saa nationalt som Selvstyrepartiet. En Mand f. Eks. som Sysselmand Samuelson, der indtil fornylig var Medlem af dette Ting, og som er Sambandsmand, er lige saa national og har lige saa stor Kærlighed til Færøerne som det ærede Medlem (Edward Mortensen), der nu repræsenterer Øerne. I den Henseende er der ingen Forskel. Det ved jeg udmærket god Besked om. Jeg har talt med saa mange Mennesker af saa forskellige Opfattelser deroppe, at min Opfattelse af dette Forhold sikkert er ganske korrekt, hvilket vistnok ogsaa, det gentager jeg, fremgaar af „Tingakrossur“s fnyssende Angreb paa mig, efter at man havde læst mine Artikler.

Det, som Selvstyrepartiet væsentlig bruger for at opnaa Flertal hos Menigmand, er den gamle Misfornøjelse, for ikke at bruge et stærkere Ord, mod det danske Regimente, som har været paa Færøerne. Det er naturligvis samtlige Medlemmer af dette Ting bekendt, at indtil 1857 havde man Monopolhandel paa Færøerne, og det er sikkert nok, at under Monopolhan-

delen blev der begaaet adskillig Uret mod den fattige Befolkning deroppe. Der gaar mange Fortællinger paa Færøerne om den Storsnudethed og den Ubøhagelighed, hvormed Monopolhandelens Betjente optraadte overfor Færingerne, overfor det menige Folk. Det er ikke glemt, skønt der nu er gaet over et halvt Hundrede Aar. Der lever endnu Folk deroppe, som kan fortælle, og som har fortalt mig, hvordan de blev behandlet af Monopolhandelens Betjente, og det er denne gamle Misfornøjelse med den danske Embedsstand, som Selvstyrepartiet bruger, som det stadig puster til for at puste Had i Folket imod alt, hvad der er Dansk — thi det er det, de faktisk gør. Officielt vogter de sig naturligvis i nogen Grad, men nu og da løber Munden over med, hvad Hjertet er fuldt af, og den Uvillie, som fra Monopolhandelens Tid faktisk har været til Stede imod Danmark og danske Embedsmænd, søger Selvstyrepartiet at overføre paa de Embedsmænd, der nu er paa Øerne. Naturligvis er mit Kendskab til Embedsmænd i Almindelighed ikke større, end at jeg vel kan indrømme, at jeg nu og da kan tage fejl af Embedsmænd. Men efter mit Kendskab til de Embedsmænd, den danske Stat for Tiden har paa Færøerne, vil jeg dog sige, at det vist bliver vanskeligt at sende Mænd derop som Embedsmænd, der i højere Grad end de, som er der nu, har Evne til at sætte sig ind i Folkets hele Karakter og Tænkemaade, føje sig efter dem og hjælpe dem paa alle mulige Omraader. Dette gælder ikke blot, som jeg nylig nævnedes, Amtmand Rytter, det gælder Landfogeden, det gælder Fysikus, og endelig vil jeg ikke undlade at sige til den højtærede Marineminister, at en mere heldig Chef end den Mand, der nu er Chef for „Beskytteren“, vil det være vanskeligt at finde og sende derop.

Lad mig med et Par Ord omtale dette Forhold, thi jeg synes, at det høje Ting bør kende den Inspektion, som foregaar ved Færøerne. Den er ikke alene af den Art, at den skal jage Trawlere bort fra Søterritoriet, men den skal ogsaa yde sin Hjælp overfor Befolkningen, hvor den kan, og saa vidt muligt til alle Sider, og dette Forhold har den nuværende Chef for „Beskytteren“ rigtig forstaaet. Der er vist ingen Sinde forgæves kaldt paa ham, hvad enten det har drejet sig om en Mand, derovre paa Myggenæs eller paa Suderø er faldet ned af Fjældet og har brækket Benet, eller der er sket andre af den Slags Ulyk-